

Olv.: Kiv 17,8-13 – 2Tim 3,14-4,2 – Lk 18,1-8
Példabeszéd az igazságtalan bíróról

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! ***Ezt a szentmisét keresztyerekért ajánljuk fel.*** A keresztségre gondolunk, amely ígéretes esemény! Amikor valaki megkeresztelkedik, amikor valakit megkeresztelünk, akkor a jövőbe nézünk és a küldetés biztató ígéretével szembesülünk! Aztán, mert az út hosszú el-eltévelyedünk! Egyszer megkereszteltek bennünket és akkor mások mondtak helyettünk igent az Istennek!

***Amikor az ember élete tudatosul,
akkor ezt a keresztségben tett igent
az embernek magának kell újra és újra megújítani!***

Gondoljunk arra is, hogy van itt egy kedves kis angyaljelölt, ***Gellértke!*** Bízunk abban, hogy megtalálja helyét az oltár körül és a feladatokat is elsajátítja! Fogadjuk őt szeretetünkbe és nagy örömmel kísérjük első lépéseit itt az oltár körül! Örülünk, hogy itt vagy Gellértke! Testvérek! Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, bánjuk meg bűneinket, hogy méltóképpen ünnepelhessük az Úr szent titkait!

Szentbeszéd

***A mai vasárnap
az Istennel való kapcsolatunkat helyezi a középpontba!***

Kedves Testvérek! Mi emberek kapcsolatok szövevényében élünk! Emberi kapcsolatok nélkül lehetetlen az emberi élet! Az evangélium ma azzal foglalkozik, hogy miképpen lehet az Istennel való kapcsolatunkat életben tartani! Ez a kapcsolat miképpen szolgálja az ember életét! Isten és ember kapcsolatáról van szó! Ez az alap! Mi emberek mindig az egymással való kapcsolatunkkal foglalkozunk, itt szeretnénk rendet teremteni. A probléma csak az, hogy erre nincs mintánk, mert a mintáról lemondtunk!

***Az emberi kapcsolatainkra minta:
az Isten és ember kapcsolata! Ez az alap!***

A mai evangélium Isten és ember szeretet-kapcsolatáról szól!
Rögtön lehetne azt mondani, hogy egy kapcsolat vagy szeretetkapcsolat, vagy nincs!

A kapcsolat lényege az, hogy áramlik a szeretet
két ember között, több ember között!
Ez a szeretet tartja fönn az egységet!
Ez a szeretet tartja fönn a közösséget!

***Az ember a szeretetet Istentől tanulhatja,
aki nem valami miatt, nem valamiért szeret bennünket,
hanem ezzel önmagának tartozik!***

Ezen máris el kellene gondolkodni, hogy vajon a szeretet a meghatározó a mi emberi kapcsolatainkban, vagy tele van mindig számítással! Valamit mindig szeretnénk elérni, vagy

***mi emberek valóban arra gondolunk,
hogy a szeretet belőlünk kell, hogy kiinduljon!
Istennel kapcsolatosan azt mondjuk:
Isten előbb szeretett minket, vagyis feltétel nélkül szeret!***

Valamiképpen ennek kellene megjelenni a mi emberi kapcsolatainkban, amely kapcsolatok bizony néha nagyon törekenyek, néha össze is tudnak törni, el is tudnak szakadni a szálak!

***Ezért oly nagyon fontos,
hogy tudatosítsuk magunkban az Istennel való kapcsolatunkat!***

Tehát szeretetkapcsolat Isten és ember között!

Aki hisz, az szereti az Istent!

Aki keresztény, az Istenhez igazítja az életét!

Szent Ágoston gyönyörűen fogalmazza meg ezt a kapcsolatot, tőle sokszor nagyon találó megfogalmazásokat tanulhatunk: Az ember szívét az Isten figyeli! Másik megfogalmazásban: Az ember szívén az Isten fülel, nyugszik! Sajátos megfogalmazás, azt akarja kifejezni, hogy Isten a mi szívünk mozdulására kíváncsi! Oly sokszor halljuk azt a nagy igazságot: A szívből származik minden jó és minden rossz! A szívünk rezdülései mindent elárulnak! Szívünkben találjuk meg az ember törekvéseit! Istenre szeretnénk bízni a szívünket!

***A mai üzenet szerint
istenkapcsolatunk őrzője, táplálója, kiteljesítője az imádság!***

Imádkozzunk

Vagyis, ha igazi az Istennel való kapcsolatunk, akkor imádkozunk! Nagyon sajátos ez, nézzünk önmagunkba, oly lazán vesszük az imádságot, pedig nagyon könnyen teljesíthető! Akár ***a minimum*** feltétel az, hogy ***reggel*** megköszönjük Istennek a napot, hogy fölébredtünk! ***Este*** hálát adunk Istennek azért, hogy ez a nap is adatott nekünk!

Reggel: Mit akarunk ezzel a nappal?

Este: Hogyan is számolhatunk el arról a napról, amely elmúlt!

Az imádság személyes kapcsolat az Istennel!

Mások is segíthetnek az imádságban

Az ember néha másra bízza az Istennel való kapcsolatának valamilyen formálását, alakítását. Megkérünk valakit: te is imádkozzál értem! Minden szentmise alkalmával van egy szándék és valaki megkér bennünket, hogy erre a szándékre imádkozzunk. A mai szentmise szándéka szerint a megkereszteltékért imádkozunk. Hűségesek tudjanak maradni az ígéretükhöz! Az ígéretük kiteljesedjen az életükben!

***Másokra is bízunk szándékot,
hogy segítsenek nekünk az Istennel való kapcsolatunkban!***

Az imádság személyes kapcsolat az Istennel! Az igazi imádság egészen sajátosan személyes! Külön-külön mindegyikünk kapcsolata az Istennel! Ez nem a közösségi imádság! Gondoljunk

a Biblia figyelmeztetésére: Amikor imádkozol, akkor menj be szobádba, zárd be az ajtót és **légy egyedül csak az Istennel!** Személyes szeretet! Személyes kapcsolat az Istennel!

Egy nagymama bízta ezt az igazságot az unokáira és a lányára: Édes fiam! Ha fontos dologról van szó, akkor te magad intézd! Ha kevésbé fontos a dolog, akkor bíz másra! **Nagymamai bölcsesség!** Az ember számtalanszor tapasztalja és meg is fogalmazza: Ha magam nem csinálom meg, akkor nem lesz belőle semmi! A személyes imádság arról szól: személyesen fordulunk az Istenhez a magunk ügyében, vagy akár bármilyen ügyben!

***A döntő a személyes kapcsolat,
amiben kifejeződik az összetartozás:
abban biztosak lehetünk, hogy az Isten meghallgat bennünket!***

Isten mindig meghallgat

Nekünk embereknek itt van egy tévedésünk. Azt gondoljuk, hogy Isten csak akkor hallgat meg bennünket, ha azt teszi, amit kérünk. Isten akkor is meghallgat bennünket, amikor nem teljesíti kérésünket! Nemcsak az igen az Isten válasza! A nem is lehet az Isten válasza!

***Isten jobban tudja, hogy mi válik javunkra, mint mi saját magunk!
Oszlassuk el a tévedést!***

Nem akkor jó a kapcsolatunk az Istennel, amikor teljesedik az, amit kérünk! Nem attól függ! Lehet, hogy az válik javunkra, amikor az Isten nem adja meg azt, amit annyira kérünk tőle!

Istenre bízzuk magunkat

Másik szempont: Amit kérünk az Istentől, azt bízzuk rá! Ez származik a meghallgatás kérdéséből is! Tudunk-e úgy imádkozni, hogy rábízunk az Istenre azt, amit kérünk? Rábízunk az Istenre azt, hogy mit válaszol! ***Isten döntse el!***

Az Isten nagyobb a szívünknel!

Nagyon lényeges kérdés ez! Személyes kapcsolatunk Istennel az, amit az imádsággal tartunk életben! Gondoljunk az evangéliumi történetben az **olajra**. Akik az Istennel találkozni akartak, azok olajat is vittek magukkal! Az olaj kifejezte azt, hogy **bíznak, ráhagyatkoznak, állhatatosak!**

***Ezek mind szükséges lelki készségek,
hogy az ember a kapcsolatot fönntartsa az Istennel!
Ugyanezekre van szükség az egymással való kapcsolatokban is!***

A bíró és az özvegyasszony története

Jézus egészen sajátos módon magyarázza meg nekünk az istenkapcsolat lényegét! Ma sajátos példázatot hallottunk egy bíró és egy özvegy találkozásáról. A bíró az igazságosztó, az özvegyasszony valamilyen gondjával megy oda. A szentírás-magyarázók szerint örökséggel kapcsolatos kérdésről lehetett szó, mert ***az özvegyek a legkiszolgáltatottabbak voltak abban az időben!***

Ezért Jézus különös figyelmet szentelt nekik és Jézus nyomán a keresztény ókor is! Sajnos, ma ez megváltozott, mert ma egészen más az özvegyek világa, gondolkodása, mint abban az időben volt. Nagy kérdéskör, hogy akkor mi volt az özvegyek küldetése és ma mi lehetne a megözvegyültek küldetése. A modern világ mintha ezt nem is ismerné!

Kiszolgáltatót valaki keresi az igazságát és kéri a bíró segítségét

A bírónak nem sok kedve van hozzá. Halljuk a feloldó választ! Bár semmi kedve nincs foglalkozni ennek az özvegyasszonynak az ügyével, valószínű sok-sok kellemetlenséget is okozott neki. A bajban lévő ember mindig sok kellemetlenséget is okoz annak, aki felé fordul! Ezt is be kell építeni a gondolataink világába! Végül azt mondja, ***inkább megoldom az ügyét,*** mint még hosszú időn keresztül vállaljam ennek az asszonynak az erőszakosságát.

A Bibliában néhány ilyen kép van a szülő és a gyerek kapcsolatára

a barát és a barát kapcsolatára. Gondoljunk arra a szentírási részre, amikor ***a gyerek a szüleitől kenyeret kér, akkor vajon követ ad neki?*** Ha a gyerek halat kér, akkor kígyót ad neki? Ha a gyerek tojást kér, akkor skorpiót ad neki? Nem lehet, elképzelni sem lehet!

Bibliai kép a barát és barát kapcsolatára

Ismerős történet ez is a Bibliából. Valakinek vendége érkezik éjnek idején és nem tud mit enni adni neki. Megy a barátjához, kihez menjen az ember, ha nem a barátjához, éjszaka van. A barátja azt mondja, már bezárkóztunk. Keleti világ, a földön alszanak az emberek. Lerakták már a gyékényeket és ott van mindenki. A keleti világban az éjszaka tömegnyomort jelentett. Lábtól, fejtől aludtak az emberek. Nehogy azt gondoljuk, hogy olyan hotel jellegű volt, vagy ahogy ma a gazdag családi otthonaink világában van.

Akkor kiszól a barát, hogy már lefeküdtünk, a gyerekek itt vannak, ki se tudok menni, át kell menni az embereken, akik itt alszanak a földön. Kihez jöjjön az a másik? Azt mondja, na jó, ***vállal minden kellemetlenséget,*** csak hogy kielégítse és aludhassanak tovább. Ha ti emberek ilyenek vagytok, akkor mennyivel inkább ilyen az Isten! Ti, akik nem tudtok annyi jót tenni, mégis képesek vagytok ilyen jócselekedetekre, mennyivel inkább az Isten!

***Ez is kulcsfogalom az Istennel való kapcsolatunkban:
Mennyivel inkább az Isten!***

Tehát, ha nekünk személyes kapcsolatunk van az Istennel, imádságunkkal ezt a kapcsolatot életben tartjuk, akkor ez elegendő ahhoz, hogy mennyivel inkább megteszi mindazt az Isten! Ennek a mai vasárnapnak ez az üzenete: a kapcsolatunk az Istennel, aki az életünket akarja! Akire mindig számíthatunk! Akinek füle a szívünkön van Szent Ágoston megközelítésében.

***A kérdés csak az,
hogy amikor az Emberfia reánk tekint,
talál-e hitet a földön?
A hit a kitartást jelenti!***

A mai vasárnap olvasmányai ezt a kitartást hangsúlyozzák, ez jeleníti meg az Istennel való kapcsolatunkat! Mózes kitartó imája! Az apostol kéri az általa fölnevelt gyereket, hogy tarts ki abban a hitben, amit kaptál, azok mellett az igazságok mellett, amelyek fölneveltek téged! Ne hagyd el ezeket, mert vesztedbe rohansz!

***Az evangélium bátorítása:
milyen jók tudunk mi is lenni!
Ha az ember erre képes, mennyivel inkább az Isten!
Éljünk ebből a többletből, az Isten gazdagságából!***